

Állandó alkalmaink:

Vasárnapi istentisztelet

Sárbogárd 9:00 (templom: Posta u. 5)

Sárszentmiklós 10:30 (templom: Köztársaság u. 200)

Nagylók 15:00 (kéthetenként; ref. templom)

Bibliaóra

Pénteken 17:00-tól váltott helyszínen, a bogárdi és a miklósi templomban ill. gyülekezeti teremben. Pontos helyszín a Hírek rovatban!

A református szeretetotthonban minden pénteken 15:30-kor szintén tartunk bibliaórát.

Hittanórák, bibliakörök:

Mészöly Géza Általános Iskola:

szerda 13:15 (alsósok)

csütörtök 13:45 (felsősök)

Sárszentmiklósi Általános Iskola:

kedd 11:45 (alsósok)

péntek 13:30 (felsősök)

Töbörzsök:

szerda 14:30

Nagylók:

minden hónap páros vasárnapja: 14:00

Petőfi Sándor Gimnázium:

kedd 15:00

Erős vár a mi Istenünk!

*“Ezt mondja az Úr: Én újat cselekszem, most kezd kibontakozni, majd megtudjátok! Már készítem az utat a pusztában, a sivatagban folyókat fakasztok.”
(Ézs 43,19)*

Sárbogárd-Sárszentmiklósi
Evangélikus Egyházközség

HÍRLEVÉL

2003. DECEMBER

Sárbogárd-Sárszentmiklósi
Evangélikus Egyházközség

7003 Sárbogárd, Köztársaság u. 200.

Telefon: 06-25-460-460

Postacím:

Bójtös Attila gyülekezeti munkatárs

7000 Sárbogárd, Posta u. 5

Tel: 06-20-445-81-08

E-mail: abojtos@hotmail.com

Beköszöntő

“Újra itt a szép karácsony...” - énekeljük hittanos gyermekeinkkel. Valóban, ismét elérkezett. S hogy valóban megleljük igazi szépségét és értelmét, ehhez szeretnénk hozzájárulni mi is – istentiszteleti alkalmak meghirdetésével, karácsonyi gyermekműsorral, lelki tartamú írásokkal. Az év utolsó Hírlevelében ismét egy csodálatos énekeskönyvi énekünket járjuk körül – s ásunk mélyre üzenetében. Ahogyan előző számunkban, most is belepillantottunk egy kedves gyülekezeti tagunk néhai nagybátyjának, Bereczk Károlynak az I. világháború frontjáról hazairt levéltöredékeibe. Olvashatunk egy gyönyörű karácsonyi imádságot is, valamint néhány fontos információt.

Ezúton szeretnék minden kedves olvasónak áldott karácsonyi ünneplést kívánni! Ha Isten is engedi, személyesen hamarosan, Hírlevelén keresztül az újévben találkozhatunk.

Ím, jászlad mellett térdelek...

Nehéz volna meghatározni azt a pillanatot, amikor eldőlt bennem: engem a zene annyira érdekel, hogy “az életem múlik rajta”. Nem tudom pontosan, mikor volt az első olyan élményem, amikor a zene a zsigereimig jutott, s megéreztem a lelkemre ható, formáló erejét. Fokozatosan kerített hatalmába.

Talán azzal kezdődött, hogy nagymamám /egyetlen kislány unokájaként/ kézen fogott, és mentünk együtt az esti istentiszteletre. Olvasni még nem tudtam, de tőle kapott aprócska énekeskönyvből teli torokkal énekeltem a körülöttünk ülők örömére /is, vagy nem?!/. Gyermekeként, tudom, sok-sok kedvenc énekem volt, de kétségtelen, legkedvesebbek a karácsonyi énekek voltak. *Krisztus Urunknak áldott születésén, Dicsőség mennyben az Istennek, Fel útra, ti hívek, ...Ím, jászlad mellett térdelek...* Igen, bizonyosan így kezdődött. Most, ez utóbbi ének fölé hajolva újra elcsodálkozom, Isten hogyan ajándékozott meg engem és tette értelmessé az életemet hit és zene által. Micsoda kincset adott!

Hírek

Ünnepi istentiszteleti rend

Karácsony este (december 24.)	Sárbogárd: 15.30 Sárszentmiklós: 17.00
Karácsony 1. napja (december 25.)	Sárbogárd: 9.00 Sárszentmiklós: 10.30
Karácsony 2. napja (december 26.)	Sárbogárd: 9.00 Sárszentmiklós: 10.30 Nagylók 15.00
Óév (december 31.)	Sárbogárd: 15.30 Sárszentmiklós: 17.00
Újév (január 1.)	Sárbogárd: 9.00 Sárszentmiklós: 10.30

A novemberi evangélizáció “utórezgéseként” Nagylókon beindultak a bibliaórák. Heti rendszerességgel találkozunk katolikus, református, és evangélikus testvérekkel a nagylóki református templomban, s tanulmányozzuk együtt Isten Igéjét! Szeretettel várunk minden helybelit a csütörtökönként 15 órakor kezdődő alkalmunkra!

2004. január 19-24-ig Sárszentmiklóson az ökumenikus imahét alkalmaira várunk mindenkit. A hat napon át tartó sorozat részleteiről majd később, most csak annyit, hogy a tavalyihoz hasonlóan mindegyik felekezet templomában két-két este gyűlhetünk egybe közös imádságra, éneklésre, igehallgatásra.

Gyülekezeti bibliaórák időpontjai:

január 2: Miklós jan. 9: Bogárd jan.16: Miklós jan. 23: Bogárd
jan. 30: Miklós

Csak egy gondolat... (2. rész)

Idézet Bereczk Károly levélben írt naplójából:

“Újév előtt való nap gondolkodtam és elképzeltem, hogy máskor óévkor milyen jól szoktam tölteni az időt. Egy év előtt az újévet egy fényes kávéházban töltöttem. És most a piszkos kaszárnyában a padlón feküdtem s a köpenyemmel takaróztam, a prodzsákom volt a vánkosom, és így töltöttem az óév és újév éjjelét. Mikor újév napjára virradtam kissé fájt az oldalam, mert a padló megnyomta.

Azonban tíz óra felé éhes voltam és 10 krajcárom volt. Most vagy egy kávé vagy egy pár cigaretta közt kellett választani. Tehát vettem négy cigarettát és füstöltem mint egy báró, de a hasam üres volt....”

1916. márc. 27. Prága

“Ma éppen vasárnap van és a tavaszi napsugár olyan szépen bevilágítja az egész Prágát. Azonban fájdalom tölti el a lelkemet, hogy a gyönyörű tavaszi napokat itt kell tölteni az idegenbe. Sokszor eszembe jut, hogy milyen jó volt egy év előtt: habár ritkán, de azért néha kimentünk veled a Gellérthegyre és énekeltünk és cigányzene szólt; csupa vigalom volt az élet /:jaj de régen volt!/: Sokszor elképzelődök és kérdezem magamtól hogy visszajön-e még ez valamikor? Néha azt a választ kapom a lelkemtől, hogy “igen” de néha azt, hogy “soha”. Igazán az az egy szerencse hogy a rossz mellé van a világon vigasztalás is. Mert ha az ember vigasztalja magát, akkor legyőz mindent...”

1916. december 14.

“Az idők szárnya ismét elhozta a karácsonyi ünnepet és én még sokkal távolabb vagyok mint egy évvel ezelőtt dehát a kötelesség szólított ide és nincs mit tenni. Bár ott vagyok ahol a halált osztják, de azért hálát adok Istenemnek, hogy meg vagyok egészségben, hogy még így soha nem voltam. Remélem, hogy most nem lesz olyan szomorú karácsonyom, mint tavaly volt. Igaz, hogy harangszó helyett ágyudörgést hallgatunk, de az nálunk már megszokott dolog.

Fájdalom tölti be a szívemet amikor helyzetemet bírálgom, hogy mily messze elhozott a szél, és elnézem az oroszok kék egét, sóhajtván nézek hazám

felé. Ilyenkor olyan érzések járnak át, amelyek könnyet facsarnak a szemembe. De jó is volt akkor, amikor vártuk a Jézuskát, hogy hozzon a cipőnkbe valamit, de nem is vártuk hiába, mert mindig hozott valamit. Én várom most is, és remélem, hogy fog hozni majd valamit megint, mert nem feledkezik meg Ő senkiről. Majd el fogja hozni azt a pillanatot, amikor diadallal indulhatunk hazafelé, és ez lesz a legkedvesebb Kriszkindli, amit csak hozhat...”

1916. december 26. Harctér

“Az ünnepeket elég jól töltöttem el. Igaz, hogy rossz érzések járták át szívemet, hogy itt kellett tölteni, de azért beletörődtem.

Már kezdett alkonyodni a karácsonyt megelőző estén. A hótól fehér volt a táj, a csillagok is kezdtek előjönni, a szél halkán suhog a fenyveserdőkkel. Néma csend uralkodik mindenütt, mintha senki nem élne a közelbe. Kimegyek földalatti lakásomból, körülnézek, s nem látok senkit. Az ellenségnek is néma csend van. Az alkonyat már egészen ráborul a tájra, a csillagok fényesen ragyognak. A fedezékek ablakain világosság szűrődik ki, és belülről halk ének hallatszik. Míg az ének bentről szól, közben egy ágyú dörrenése rázza meg a csendet, ami azonban jó távol volt és többször megismétlődött, majd egy-egy puska pattogás is közéjük olvad.

Bent a katonák körülülük a karácsonyfát és levett sapkával énekelnek, a karácsonyfa szépen van díszítve: papirosokkal. Gyertyák égnek rajta és cukor helyett srappell, szilánkok és gránát darabok, puskagolyók lógnak rajta. A gyertyák fénye rávilágít az arcokra, amint összebújva ülünk az asztalnál. Gondolata mindnek messze jár, és könnycsepp csillog a szemekben. Elmúlik az est, mindenki pihenni tér. Elcsendesül a szoba, ágyamon sokáig ébren voltam és bámultam a sötétbe. Eszembe jutottak a régmúlt idők emlékei. Nemsokára elaludtam és csodaszép álmaim voltak. Otthon jártam köztetek, minden otthon voltunk (7 testvér) Szüleinknél és én örömmel meséltem el a harctéri élményeimet majd a templomba mentünk és ott angyalokat láttam és hallottam éneküket. A szép álmom után felébredtem, és akkor láttam, hogy csak álmom volt...”

A gyönyörű levél folytatódik. Sokszor olvastam már, de nem tudom meghatottság nélkül kézbevenni most sem. Egy fiatal élet bizakodása. Vágyak, tervek, amik Istenünk csodálatos, általunk nem értett és nem ismert rendelése folytán eddig tartottak. Egyik énektől jut eszembe: Adjál annak, akit szeretsz: álmában is eleget.

(Vége)

Szőnyeginé Habermayer Emma

Karácsonyi imádság

Itt állok szemtől szemben a legnagyobb titokkal, amely mindent megmagyaráz, a karácsonyi örömmel és szeretnélek úgy magasztalni Téged, én Istenem, mindenható Szeretet ahogy az angyalok vagy a pásztorok énekelhettek egykoron dicsőítő éneket a karácsonyi éjszakán Tenéked. Megfoghatatlan előttem és mégis az egyetlen lehetőség, hogy megismerjelek Téged, Felséges Isten: a karácsonyi gyermek érkezése. Annyira szeretted ezt a világot, hogy emberi testet öltöttél érte. Annyira megszántad a bűneiben gyötrődő embert, hogy Fiadat küldötted megmentésére. Törékeny emberi formát vett föl, kicsiny gyermekként jött el a földre, szegények közé, hogy szabadító legyen, hazavezessen minket és meggazdagítson minket.

Én is gyöngye szómmal, kicsiny hitemmel, esendő életemmel boldogan mondom láthatatlan százezrekkel együtt a magasztaló éneket. Én is felriadva az én bűneim álmából elindulok, hogy találkozzam Övele. Esedezem Hozzád, adj nekem teljes és gazdag karácsonyt. Nem tudok megelégedni azzal, Atyám, hogy mennyei karok zengenek róla dicsőséget. Nem elég énnekem az, hogy hívő lelkek tanubizonytságot mondanak arról, hogy megtalálták Öt. Nem elég nekem, ha boldog szemek tükrében pillantom meg homályosan. Én is arra kérlek, Atyám, adj nekem találkozást szemtől szembe a Te Szent Fiaddal. Hadd lássam a hitem szemével olyan bizonyosan, mint ahogy a karácsonyi seregek látták Öt. Hadd töltsen meg az én életemet is az a kimondhatatlan ujjongás, az a világfölötti békesség, amit azok kaptak, akik Öt megpillantották. Hadd legyen az én arcomon, az én szeretetemben, az én karácsonyi örömszerzésemben az a fény, amely azoknak az arcán és életében tündöklött föl, kik az Ő szemébe nézettek. Hadd tapasztaljam meg, hogy nem távol tőlem, a mindenség fölött uralkodol és ítél, hanem itt vagy, eljöttél hozzám, engem se vetettél meg és énhozzám is szóltál. Hadd hirdessem én is, hogy nemcsak teremtő Úr, félelmetes király, szent és mindenható Isten vagy, hanem megváltó Isten, aki szeretted engem is, aki azt akarod, hogy az én életem is áttűzesedjék irántad való szeretettel. Könyörgök olyan karácsonyért, amelyik nem múlik el holnap, amelyik Veled való állandó együttlét. Hadd találjalak meg, földreszállott örök szeretet, s hadd legyen az életem Veled való állandó közösség.

Ezt a karácsonyt add ennek a kereső, fázó világnak. Hadd fogadja be a kicsiny bethlehemi hajlék azt a millió és millió lelket, aki a mai napon Öt keresi. Gazdagok hadd érezzék szegénységüket, a Te kiáradó kegyelmed gazdagsága mellett. A szegényeket gazdagítsd meg a Te legnagyobb ajándékkal. Add Krisztust mindnyájunknak. Ámen.

Muraközy Gyula

161. énekünk egyik legszebb, ízig-vérig evangélikus darabja énekeskönyvünknek. Dallamát Johann Sebastian Bach /1685-1750/ írta, a német barokk /vagy inkább az egész zenetörténet/ legnagyobb zeneszerzője, szövege, Gerhardt Pál, szintén német, lutheránus költő tollából származik. Mindkét szerző élete élő hitről, Istennek elkötelezett szolgálatról tanúskodik. Olvassuk el az ének szövegét!

J. S. Bachról büszkén szoktuk emlegetni, hogy 38 éves korától a lipcsei Tamás templom orgonistája volt, a város lutheránus templomainak zeneigazgatója. Az volt a legfontosabb feladata, hogy hétről hétre ellássa az istentiszteleteket zenével. Szinte minden vasárnap teljesen új művekkel várta a gyülekezetet, és zenéjének minden esetben mondanivalója volt, az ígét akarta hirdetni. Úgy, ahogy 200 évvel előtte a zenekedvelő reformátor megfogalmazta: "Isten a zene által is hirdeti az evangéliumot."

Az evangélikus egyházi énekeket hagyományosan koráloknak nevezzük. Bach kiapadhatatlan ötletességgel, átgondoltsággal nyúlt a korálokhoz, s mint legfőbb tevékenységét művelve, fáradhatatlanul ontja a legkülönbözőbb korálfeldolgozásokat. Orgonaművek – korálelőjátékok, fantáziák; kórusművek – motetták, kantáták (szólóhangokra, kórusra, zenekarra); és a passiókban is fontos helyet tölt be a korál, a gyülekezet jelenlétét hangsúlyozva a drámai történetben. A korálharmonizálás legegyszerűbb módja a négyszólamú /szoprán-alt-tenor-basszus szólamokba rendezett/, a szopránban vezetett dallammal együttthaladó kíséret. Ebben a formában Bach minden általa ismert egyházi népéneket megkomponált, egy dallamot többféleképpen is, aminek a szöveg értelmezése, kifejezése tekintetében is jelentősége van.

Az Ím jászlad mellett térdelek kezdetű karácsonyi korál Bach saját dallama. A barokk formaalakítás igen kicsiben, egyszerűen, mégis bámulatos tömörséggel, szépséggel tárul elénk. Szembetűnő itt is, a zene kifejező egysége a szöveggel. Figyeljük meg, milyen tökéletesen harmonizálnak a zenei mozzanatok a szöveg tartalmával! Felívelő motívummal indít, lágy, érzelmes dallamvezetés, hangnem /-Ím jászlad mellett térdelek/, a második motívumban ünnepélyes, fényes hangúra nyílik /-ó, Jézus, üdvösségem./.. Az ismétlés után folytatódik a dúros, vidám, és lelkes /v. lelkendező/ hangvétel /-a szívem, lelkem, életem, ó fogadd tőlem kedvesen/, majd az utolsó sor emelkedett, mintegy szívből fakadó dallammal zár/-Ne szolgáljon, csak téged./.(és ezzel a jellegzetes barokk motívummal visszatér a kezdősor hangnemébe.) Hiábavaló próbálkozás a zenét szavakba "önteni"! Inkább énekeljük el!

Mindig nagy hatással voltak rám a Bach korálok. Egy csepp tökéletes zene és benne az evangélium.

Fűke Veronika